

specialstyrker med ekspertise i f.eks. minerydning, forsvar mod biologiske og kemiske våben samt ingeniørarbejde. Landets reformvillighed har taget en fornuftig form, siden forhandlingerne med EU blev indledt i 2005. Der er dog stadig problemer med bl.a. korrupsion.

Albanien er måske ikke helt så eksemplarisk som Kroatien, hvis man kan sige det sådan. Til trods for at reformer er på vej, er der stadig store problemer med korrupsion og forbrydersyndikater. En befolkningsundersøgelse viser dog imidlertid, at over 90 pct. er tilhængere af optagelse i NATO. Det er et tal, som kan antyde, at folk lægger stor symbolsk betydning bag et medlemskab. På det militære plan er der ikke udsigt til, at Albanien kan bidrage meget til alliancens slagkraft. De væbnede styrker har primært fokuseret på udvikling af særlige enheder, der kan yde bidrag til f.eks. ingeniørområdet og sundhedsområdet.

Begge lande er i gang med en transformation til det bedre, vil jeg trods alt mene. Reformerne er i gang, og medlemskabet af NATO vil forhåbentlig sætte yderligere skub i reformvilligheden i landene.

I Liberal Alliance glæder vi os derfor over optagelsen, som vil medvirke til at øge NATO's evne til at imødegå de mangfoldige udfordringer, vi står over for i alliancen. Endvidere vil medlemskabet medvirke til at sikre stabilitet i Balkanområdet.

På denne baggrund kan Liberal Alliance stemme for beslutningsforslaget.

Kl. 13:28

Formanden:

Tak til hr. Villum Christensen. Så er det udenrigsministeren.

Kl. 13:28

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt sige tak for den brede tilslutning, der er. Det er jo faktisk alle partier minus Enhedslisten, som har støttet det her. Så vil jeg med udgangspunkt i hr. Helge Adam Møllers tale mindes for 20 år siden:

Det er præcis 20 år siden, vi her i Folketinget havde det store slagsmål om, hvorvidt vi skulle være med i NATO som loyal partner eller ej. Vi havde det, der senere blev kaldt atomvalget – hvor er postkassen på en ubåd? – så den kolde krig var for så vidt slet ikke forbi for 20 år siden, den var inde i sin sidste runde, hvor det var helt afgørende, at vi stod fast. Det gjorde Schlüter og Schlüters regeringen så, og så kom det valg, som betød, at det alternative sikkerhedspolitiske fler-

tal forsvandt. Det Radikale Venstre kom med i regeringen, og vi fik derefter den nye, stabile udenrigspolitiske periode, som vi har levet i indenrigspolitisk set siden. Så det var et meget vigtigt år for 20 år siden, og jeg er enig med hr. Helge Adam Møller i, at hvis vi dengang under debatten havde sagt: Tag det helt roligt, vi ender såmænd med at få både Albanien og Kroatien med – var der blevet leet larmende i størstedelen af salen. Men det lykkedes altså.

Det lykkedes, og det er rigtigt, som fru Julie Rademacher siger, at der er en ting her, som er meget vigtig: Det øger stabiliteten på Balkan. Derfor vil jeg også sige til hr. Søren Espersen, at vi selvfølgelig også går ind for at optage Serbien, når Serbien bliver klar til det.

For NATO-lande går jo ikke i krig med hinanden, og det vil jo sige, at det derved øger sikkerheden på Balkan, og derved øger det også den europæiske sikkerhed som sådan. For jo flere lande, vi har med her, jo mere utænkkelig er en europæisk krig. Derfor er det vigtigt at få dem, med fru Julie Rademachers ord, ind i det vestlige fællesskab, som nu er et nærmest paneuropæisk fællesskab. Dermed styrker det også sikkerheden i Europa, og jeg kan også bekræfte over for hr. Søren Espersen, præcis som hr. Holger K. Nielsen sagde, at Albaniens grænse jo er den grænse, de kommer ind via.

Jeg tror såmænd, at det, vi oplevede i sommer med Georgien, havde vi slet ikke oplevet, hvis Georgien var nået længere i NATO-processen; så tror jeg for så vidt, at vi slet ikke havde oplevet det forløb, som skete den 7. og 8. august, for et NATO-land havde ikke kastet sig ind i sådan noget uden rådføring, og der var nok kommet et andet råd. Så jeg er også enig med hr. Holger K. Nielsen – hvis tilslutning jeg takker for – i, at det er et veldefineret Albanien, der kommer ind, og Albanien kan ikke pludselig begynde at ville slå sig sammen med Kosovo, uden at det er noget, som vil være relevant for NATO at beskæftige sig med.

Desuden er det altså også min oplevelse, når jeg taler med dem i Albanien, at Albanien slet ikke er interesseret i dette store Albanien. Jeg er godt klar over, at der er en debat osv., men der er hverken en Kosovoregering eller en albansk regering, som er interesseret i de her forestillinger om et stort Albanien.

Jeg takker for tilslutningen fra det brede flertal i Folketinget, og jeg tror, at det er meget væsentligt for Europa, at man får denne udvidelse. Så kan jeg sige til hr. Helge Adam Møller, at ja,